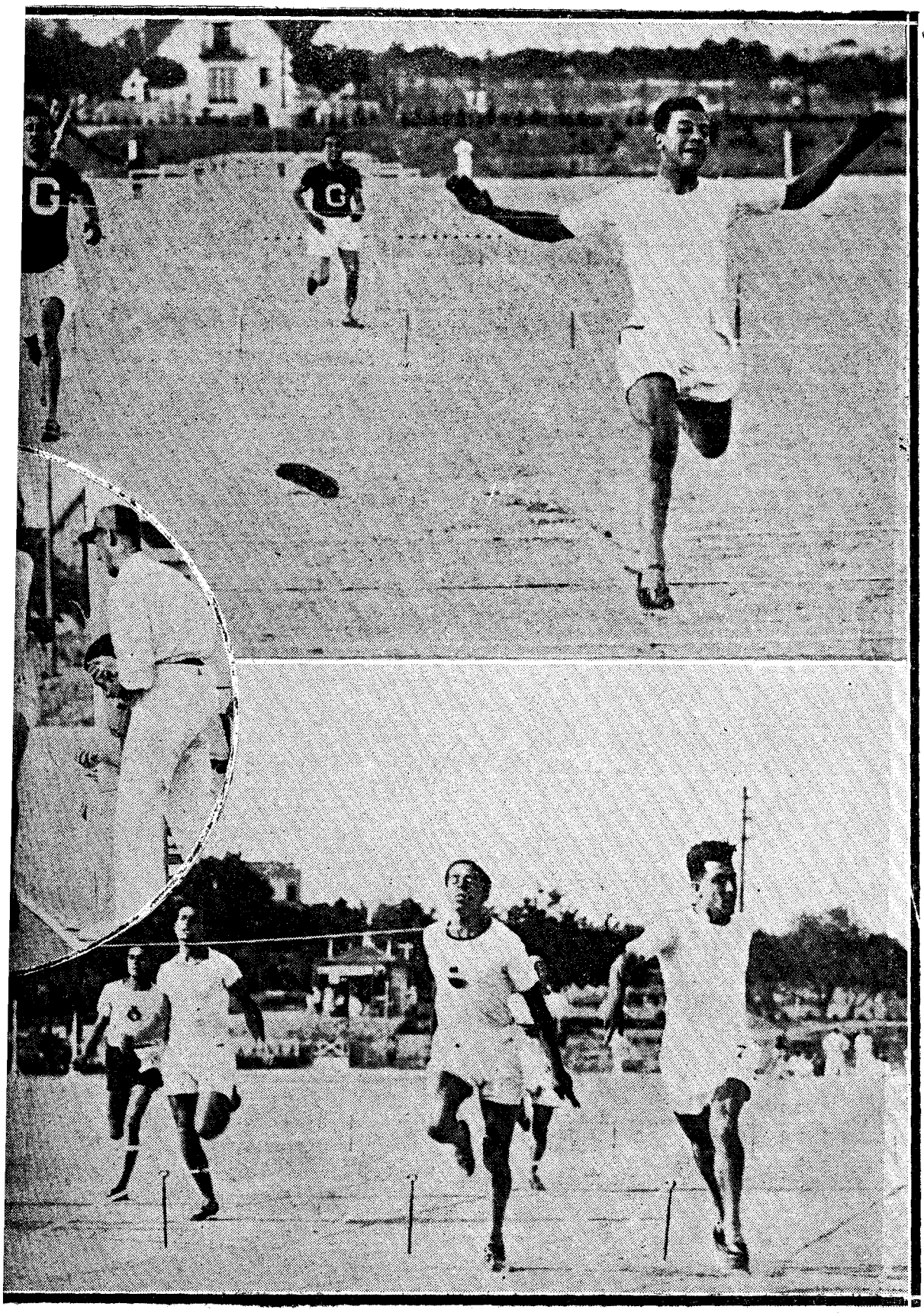
taven acuradíssimament emmollats, i el material abundant de discos, pesos i javelines féu que els llançaments se succeissin sense interrupció i no es fessin pesats al públic. En el que fa esment a les javelines, ha estat una de les vegades que els los i més reglamentaris, amb un peu de mig metre de llarg, i la impressió de la una i de l'altra influeix molt sobre el corredor.

Com pot apreciar-se, tot fou acuradament tractat, i podem dir que aquesta delicadesa de detalls

ITALUNYA D'ATLETISME

MIQUEL PALAU
ols 1.500 metres, dels quals va
ablert el record d'Espanya

JOAN ROCA igualant el record d'Espanya 110 m. tanques
JOAN JUNQUERA en un emocionant "cos a cos" al final
dels 100 metres

hem vist millor.

Les tanques també eren del nou model transformable, però hem d'esmentar un defecte important, i aquest és el de què són massa fràgils i no pesen el que han de pesar, ni la mida del peu és tampoc reglamentària. Una tanca fràgil feta amb llistonets se salta amb bastant més facilitat que no pas una de massissa pesant sis o set quise'n porta molta part de l'èxit deportiu obtingut pels atletes sobre el terreny.

ELS SERVEIS TECNICS

Els serveis tècnics en el moment de l'organització no estigueren el ben atesos que cabia esperar tractant-se d'uns campionats de Catalunya, i tenint en compte que l'organització facilitava molt la gestió dels oficials tècnics que havien de dirigir-la.

L'àrbitre complí amb el seu deure, i gràcies al seu zel pogueren celebrar-se la trentena de proves en una jornada. L'"speacker" facilitant amb claredat noves i dades al públic a mesura que s'anaven realitzant mantingué constantment l'interès del públic, i l'"starter" féu una actuació perfecte.

Per contra, ni cronometradors, ni jutges d'arribada ni de concurs estigueren a l'altura. La deficiència del cronòmetre pogué apreciar-se clarament en la final dels 100 metres en que en Junquera i l'Olivé arribaren amb menys de trenta centímetres l'un de l'altre, i al primer se li donaren 11 s. 1/5 i al segon 12 s. També dues persones, una d'elles molt tècnica en aquesta matèria, ens asseguraren que el temps d'en Mateu als 400, tanques, estava equivocat, ja que ells havien pres 1 m. 1 s. 4/5. A nosaltres, les persones abans esmentades ens mereixen tota classe de confiança, i el fet d'assenyalar aquestes irregularitats és degut a què després de l'ocorregut amb els 100 metres cregueren factibles els equívocs assenyalats anteriorment.

En els concursos els jutges prengueren les mides del pes des l'angle interior del cercle, i això ja hem dit mantes vegades que no era manera de fer-ho. Els llançaments de pes i disc es prenen des del centre del cercle i després es descompta el radi; d'aquesta manera, en cas que la fusta a còpia de cops i més cops de peu arribi a quedar menjada, la mida del llançament sempre és exacta. També alguns llançaments del pes foren amidats no al bell mig de la marca impresa pel pes de terra, sinó a l'angle anterior de la circunferència que deixa marcada; amb això es concediren alguns centímetres irreglamentaris.

Els jutges d'arribada, mal collocats, tingueren molta feina per donar les classificacions en les proves de velocitat, i en alguna eliminatòria es va fer la vista un xic grossa. De totes maneres, és aquest un punt que procurarem deixar-lo ben traçat en una sèrie d'articles tècnics que tenim en preparació.

En els 10,000 metres, que era on precisament havia d'acreditar-se el comptavoltes, és on fracassà l'encarregat de tal feina, el mateix que els jutges d'arribada, que al final, després d'arribat l'Arbulí, no sabien les voltes que faltava efectuar als altres corredors. Conforme amb que una volta arribats els tres primers els altres acabin seguidament, però, senyors, és que ni els tres primers havien entrat!

LES CONSEQUENCIES D'UNA PASSIVITAT CENSURABLE

No volem entrar ara en deliberacions sobre l'actuació del Comitè de Barcelona. Diguérem, no fa gaires dies, que aquest Comitè es resumia en una o dues persones a tot estirar, i vàrem també exposar-ne el nostre criteri. El que sí cal assenyalar, és que els atletes barcelonins, per primera vegada des de que existeix aquest Comitè, han assistit a uns Campionats de Catalunya sense la més insignificant prova de preparació, i aquest detall ens relleva d'estendre'ns sobre el particular.

Amb tot i això, cinc records de Catalunya foren batuts, i un d'igualat; excepció del triple salt de l'Olivella i dels 1,500 metres de Palau, tots els altres podem dir que foren batuts gràcies a una gran dosi de voluntat i energia, esforç que compensà una mica la mancança de forma dels seus executants.

Això ve a demostrar clarament que si a aquests atletes, anomenats Roca, Mateu i Junqueras, se'ls hagués entrenat degudament per mitjà de reunions preparatòries, llur rendiment hauria estat encara superior.

Algú pretén demostrar que de la continuïtat d'organitzacions no en surt el millorament atlètic, i afirma que els concursos són una cosa ambígua.

Es cosa sabuda que de la continuïtat de proves no en sortirà únicament quantitat de forma, sinó que l'atleta n'obtindrà el benefici de conèixer constantment el seu grau exacte de preparació, podrà graduar millor el seu entrenament i estarà més acostumat a la lluita. Cap dels atletes posseeix aquest any aquestes qualitats, i diumenge passat poguérem apreciar-ho mantes vegades.

Demés, la continuïtat d'organitzacions crea ambient, afició, fa adeptes i estimula els atletes. La supremacia de Guipúscoa durant els anys 1917-1921 no es degué a altra cosa sinó a la continuïtat de grans organitzacions; avui que l'atletisme

està abandonat, la supremacia guipuscoana ha desaparegut també. Un altre exemple ens el dóna Castella. Fins avui l'atletisme castellà ha estat completament abandonat; avui que és dirigit per gent tècnica i treballadora, Castella constitueix una potència fortíssima; Biscàia, quan l'any 1923 organitzà a casa seva els campionats nacionals, batè el record amb la quantitat de reunions que organitzà, i el fruit d'aquesta obra l'obtingueren guanyant el campionat per regions i descobrint la quasi totalitat dels atletes que encara tenen avui.

Creiem, doncs, fútil continuar per aquest camí, per demostrar que si les organitzacions haguessin sovintejat, avui els nostres corredors de velocitat, tanques i llançadors obtindrien millors marques.

En Junqueres, en acabar els 100 metres i saber el temps d'11 s. 1-5 es quedà tot astorat, ja que no esperava un resultat tan magnífic, el mateix que en Roca amb els salts i amb les tanques, i en Mateu, que des l'any passat a Tolosa no havia cobert la distància amb els obstacles.

POSSIBILITATS DE CATALUNYA A GUIPUSCOA

Desconeixem encara la selecció que haurà pogut formar la Federació, però com sigui que aquest any el fer-la resulta cosa fàcil, si exceptuem la cursa de 400 metres, tant per als individuals com per formar l'equip de 1,600 4 x 400, i les 100 metres individuals i equip 4 x 100, podrem aventurar-nos a ésser una miqueta optimistes.

L'estadística que publiquem ajudarà poderosament la nostra tasca, ja que ella parla amb detalls més que suficients.

Certament, hem de confessar que si totes les coses van com han d'anar, Catalunya ha de guanyar, però no hem d'oblidar que mai com aquest any veurem sobre la pista "tolosarra" un nombre tan gran d'atletes curosament preparats.

Anys enrera sabíem ja per endavant els que serien guanyadors individuals, i les regions que es disputarien la supremacia regional. Aquest any tot això resulta poc menys que impossible, ja que és tan gran la preparació a la qual s'han lliurat totes les regions, que assenyalar guanyadors individuals i pronosticar possibilitats per a tal o qual regió, és quelcom que qualifiquem de temerari.

De totes maneres, estem convençuts que els propvinents dies 25 i 26, aprofitant l'excellent organització que està preparant la Federació Guipuscoana, els nostres atletes, no solament procuraran amb el seu esforç mantenir Catalunya en el campionat per regions, sinó que procuraran que el seu esforç marqui una dada en els anals del llibre de records esportius d'Espanya.

Lluís Meléndez

DAVANT DELS CAMPIONATS PENINSULARS

Una estadística significativa

Els Campionats Regionals, si bé en algunes regions encara s'han de celebrar proves parcials, poden donar-se ja per acabats. En conjunt, les marques obtingudes, exceptuant el triple salt d'En Robles, els 200 metres de l'Ordóñez, els 17 2-5 de l'Artiach i d'En Roca amb les tanques i els 1.500 metres d'En Palau, no passen d'ésser fullaraca..

Es clar que d'aquí als Campionats Peninsulars falten encara tres setmanes, durant les quals els atletes poden millorar molt la forma. Demés és cosa sabuda que uns campionats regionals, sigui perquè rarament la lluita obliga a donar el màxim, o per reservar-se per a les properes lluites peninsulars, les marques obtingudes en aquesta forma no poden estimar-se de cap manera com a resultat màxim.

Hem cregut interessant publicar aquesta estadística, ja que amb ella serà fàcil, no solament apreciar la millor marca obtinguda per cada campió en la seva especialitat, sinó comparar-la amb els records de Catalunya i Espanya. Demés la inclusió d'aquests acords té una altra finalitat, que és la d'informar degudament els nostres lectors i acabar d'una vegada amb el batibull que actualment existeix en aquest punt tan sumament delicat.

Encara que en algunes regions falten celebrar algunes proves, hem fet un campionat sobre el paper comptant solament els primers classificats de cada regió, i concedint tres punts al millor temps, dos al segon, un al tercer i un i mig a l'empat, el qual dóna el resultat següent:

1.—Catalunya, 32 punts i mig, 5 primers, 5 segons, 3 tercers i 3 empats.

2.—Biscaia, 25 punts i mig, 4 primers, 2 segons, 5 tercers i 3 empats.

3.—Castella, 23 punts, 3 primers, 3 segons, 2 tercers i 4 empats.

De totes maneres aquest recompte no pot tenir altra finalitat que la d'una simple curiositat, tota vegada que d'aquesta forma no comptin els segons i tercers llocs que una regió pot assolir en una mateixa prova.

LA "LLIBRERIA AMERICANA"

El nostre amic i conegut sportsmen Joan Vinyes, ha muntat, a l'entrant mateix del Pasatge de la Virreina, números 5 i 7, una botiga que ha batejat amb el nom de "Llibreria Americana".

Tot el que té relació amb l'Esport, llibres i revistes, hi és molt ben representat.

Felicitem l'amic Vinyes i li desitgem tota mena de de prosperitats.

BRIC-A-BRAC

Els àrbitres i la modificació de l'off-side

En l'assemblea anual celebrada pels àrbitres anglesos, aquests es mostraren disconformes en què es modifiqués la llei de l'offside, tenint en compte els grans perjudicis que els reportarà el canvi; l'acord pres ha estat comentat amb estranyesa i hom no pot capir el motiu de la seva actitud, contrària a una mesura que a Anglaterra s'imposava més que enlloc.

Un prestigiós escriptor de coses d'esport fa el següent comentari:

"Per què, doncs, els àrbitres han fet objeccions? Vaig a dir-ho amb tota ingenuitat.

Si jo em trobés a les darreries de la meva vida d'àrbitre, pensant que l'excés d'anys seria una raó poderosa pel minvament de les meves agilitat i velocitat, jo m'oposaria al canvi. Si fos jove i en plena activitat, el rebria de bon grat, perquè per bé que augmentaria la meva fatiga física, minvaria l'esforç mental. Per tant, considero l'oposició dels àrbitres com un signe de la por que tenen de no poder seguir bé el joc. En altres paraules, és la confessió clara d'alguns d'ells que els seus dies d'àrbitres en actiu ja han passat."

Aquestes paraules s'han de tenir presents. Els nostres àrbitres, molts dels quals creuen que la seva funció els eximeix de tot entrenament i que es pot seguir el joc des del mig del camp, lluitaran, quan entri en vigor la reforma, amb l'inconvenient grossíssim de l'augment de rapidesa del joc. I no cal dir que, malgrat l'alleugeriment de tasca que significa el canvi, es trobaran en més moments difícils, originats pel joc més viu que es farà en les superfícies de penalty.

Magnetos Bosch Bugies

* * *

La Internacional Board ja ha comunicat a totes les Federacions continentals la modificació adoptada en els reglments de fútbol, de les quals la més important és la de l'off-side. En alguns països, com és Bèlgica i Holanda, la modificació ja havia d'entrar en vigor aquest últim diumenge.

Cal creure, doncs, que la Federació de Madrid deu haver rebut també a hores d'ara la notificació oficial, i que per consegüent no tardarà a entrar en vigor el nou sistema a la península.

RESULTATS DELS CAMPIONATS D'ATLETISME I RECORDS ACTUALS

100 METRES

Biscaia:	Larrabeiti	11"	4/5
Guipúscoa:	Ordóñez	1"	1/5
Castella:	Coronado	11"	1/5
Catalunya:	Junquera	11"	1/5
RECORD DE CATALUNYA			
24-5-24	Junquera	11"	1/5
RECORD D'ESPANYA			
Guipúscoa:	Mendizàbal	11"	

200 METRES

Biscaia:	Larrabeiti	24"	
Guipúscoa:	Ordóñez	23"	1/5
Castella:	Coronado	24"	
Catalunya:	Oliver	25"	
RECORD DE CATALUNYA			
25-5-24	Junquera	23"	1/5
RECORD D'ESPANYA			
Catalunya:	Junquera	23"	1/5

400 METRES

Biscaia:	Larrabeiti	54"	1/5
Guipúscoa:	Alcorta	57"	3/5
Castella:	Coronado	54"	1/5
Catalunya:	García	55"	
RECORD DE CATALUNYA			
13-8-23	García	54"	3/5
RECORD D'ESPANYA			
Guipúscoa:	García	51"	

800 METRES

Biscaia:	Emaldi	2' 12"	2/5
Guipúscoa:	Muguerza	2' 6"	4/5
Castella:			
Catalunya:	Vinadé	2' 11"	
RECORD DE CATALUNYA			
13-8-23	Pons	2' 5"	2/5
RECORD D'ESPANYA			
Guipúscoa:	García	2' 1"	

1,500 METRES

Biscaia:	Campo	4' 19"	
Guipúscoa:	Muguerza	4' 25"	1/5
Castella:	Fernàndez	4' 27"	2/5
Catalunya:	Palau	4' 13"	2/5
RECORD DE CATALUNYA			
5-7-25	Palau	4' 13"	2/5
RECORD D'ESPANYA			
Catalunya:	Palau	4' 13"	2/5

5,000 METRES

Biscaia:			
Guipúscoa:	Velasco	17' 8"	
Castella:	Pérez	16' 28"	4/5
Catalunya:	Palau	16'	
RECORD DE CATALUNYA			
23-3-24	Miquel	15' 41"	3/5
RECORD D'ESPANYA			
Catalunya:	Miquel	15' 41"	3/5

10,000 METRES

Biscaia:	Palma	34' 31"	1/5
Guipúscoa:	Berasategui	38' 22"	
Castella:	Martín	35' 58"	
Catalunya:	Arbulí	34' 2"	
RECORD DE CATALUNYA			
5-7-24	Diéguez	32' 23"	2/5
RECORD D'ESPANYA			
Catalunya:	Diéguez	32' 23"	2/5

110 METRES TANQUES

Biscaia:	Artiach	17"	2/5
Guipúscoa:			
Castella:			
Catalunya:	Roca	17"	2/5
RECORD DE CATALUNYA			
26-11-22	Muntadas	17"	2/5
RECORD D'ESPANYA			
Elscaia:	Peña	17"	2/5

400 METRES TANQUES

Biscaia:	No s'han corregut		
Guipúscoa:			
Castella:			
Catalunya:	Mateu	1' 2"	4/5
RECORD DE CATALUNYA			
5-7-25	Mateu	1' 2"	4/5
RECORD D'ESPANYA			
Catalunya:	Mateu	1' 2"	4/5

ALÇADA

Biscaia:	Irigoyen	1 m.	75 cm.
Guipúscoa:	Elósegui	1 m.	70 cm.
Castella:	Cernuda	1 m.	60 cm.
Catalunya:	Olivella	1 m.	64 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
8-12-24	Olivella	1 m.	70 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Biscaia:	Irigoyen	1 m.	80 cm.

LLARGADA

Biscaia:	Artiach	6 m.	56 cm.
Guipúscoa:	Echevarría	5 m.	4 cm.
Castella:	Robles	6 m.	50 cm.
Catalunya:	Roca	6 m.	35 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
5-7-25	Roca	6 m.	35 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Biscaia:	Artiach	6 m.	81 1/2

TRIPLE SALT

Biscaia:	Yermo	12 m.	59 cm.
Guipúscoa:	Aizpitarte	10 m.	80 cm.
Castella:	Robles	13 m.	57 cm.
Catalunya:	Olivella	12 m.	80 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
5-7-25	Olivella	12 m.	80 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Castella:	Robles	13 m.	57 cm.

PERXA

Biscaia:	Yermo	2 m.	80 cm.
Guipúscoa:	Elósegui	2 m.	65 cm.
Castella:	Barrena	3 m.	0 cm.
Catalunya:	Culí	3 m.	0 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
17-5-25	Culí	3 m.	12 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Biscaia:	Erice	3 m.	36 cm.

PES

Biscaia:	Piedra	11 m.	32 cm.
Guipúscoa:	Izaguirre	11 m.	39 cm.
Castella:	Martino	11 m.	75 cm.
Catalunya:	Llorens	10 m.	90 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
7-7-24	Nin	11 m.	76 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Castella:	Martino	12 m.	49 cm.

DISC

Biscaia:	Onaindia	33 m.	67 cm.
Guipúscoa:	Izaguirre	33 m.	40 cm.
Castella:	García D.	33 m.	10 cm.
Catalunya:	Llorens	31 m.	2 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
-5-24	Llorens	33 m.	30 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Guipúscoa:	Lizarza	41 m.	44 cm.

JAVELINA

Biscaia:	Santa Marina	36 m.	86 cm.
Guipúscoa:	Aizpitarte	38 m.	34 cm.
Castella:	Coronado	41 m.	40 cm.
Catalunya:	Bru	47 m.	92 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
21-12-23	Bru	49 m.	70 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Catalunya:	Bru	49 m.	70 cm.

MARTELL

Biscaia:	Yermo	20 m.	2 cm.
Guipúscoa:	Alcorta	21 m.	22 cm.
Castella:	García D.	32 m.	3 cm.
Catalunya:	Llorens	30 m.	47 cm.
RECORD DE CATALUNYA			
1-6-24	Llorens	33 m.	10 cm.
RECORD D'ESPANYA			
Castella:	García D.	33 m.	41 cm.

RELLEUS 4 × 100

Biscaia:	Arenas Club	47"	1/5
Guipúscoa:	S. S. Sebastià	48"	3/5
Castella:	S. Gimnàstica E.	51"	1/5
Catalunya:	F. C. Barcelona	48"	2/5
RECORD DE CATALUNYA			
1-6-25	F. C. Barcelona	47"	2/5
RECORD D'ESPANYA			
Equip d'Espanya		43"	4/5

RELLEUS 4 × 400

Biscaia:	Arenas Club	3' 47"	1/5
Guipúscoa:	No s'han corregut		
Castella:			
Catalunya:	C. D. Espanyol	3' 53"	4/5
RECORD DE CATALUNYA			
1-6-25	F. C. Barcelona	3' 48"	
RECORD D'ESPANYA			
Equip de Guipúscoa		3' 46"	2/5

BOXA

Tunney o Wills?

Els dos darrers combats lliurats per Gene Tunney i Harry Wills, batent, respectivament, Tom Gibbons i Jach Weinhert per knock out, han aixecat una altra vegada en els centres pugilístics internacionals apassionades discussions referent a la supremacia boxística mundial.

En aquestes mateixes columnes remarcàvem fa poques setmanes la importància de la performance de Tunney que aconseguí batre decisivament Gibbons amb més rapidesa que el mateix Jack Dempsey que s'hagué d'acontentar amb una victòria per punts en quinze rounds.

Posteriorment al nostre comentari Tonney ha reptat Dempsey per al títol mundial, bo i manifestant, com resulta evident, que la seva victòria damunt el boxador de St. Paul, el qualifica a bastament per aspirar al campionat mundial, i afegint que ell creu poder vèncer Dempsey per knock out.

També parlàvem no fa gaire en aquestes columnes de Jack Weinhert, el vencedor de Jack Renault i de Firpo, al qual considerarem com un "outsider" perillós en el campionat de referència. Però és el cas que la setmana passada Jack Weinhert ha estat batut per Harry Wills el negre que com una ombra segueix les petjades de Dempsey, al qual ha llançat els reptes a centenars sense que, per ara, el blanc hagi volgut escoltar-lo.

Wills, que, segons el dir de molta gent, ha tingut sempre cura d'amagar la seva veritable vàlua per inspirar confiança als partidaris de Dempsey, en assabentar-se de la victòria de Tunney va comprendre que calia no tan sols vèncer Weinhert, que era l'adversari que li havien designat, sinó fer-ho en el menor temps possible, ja que tant una desfeta com una victòria per punts li restaven possibilitats d'arribar al campionat mundial. I l'home, que s'havia acontentat amb vèncer Firpo per punts, amb una senzillesa admirable aconseguí en menys de cinc minuts de lluita batre per k. o. un vencedor de l'argentí, això és, Jack Weinhert.

Quin dels dos homes resta ara més qualificat per afrontar Dempsey, Tunney o Wills?

La resposta és difícil. Però si formulem la pregunta d'una altra manera, si hom ens demana quin dels dos adversaris té més probabilitats de vèncer el campió del món, aleshores respondrem que Harry. Wills, fixant-nos en el detall del pes dels tres boxadors.

Efectivament, Tunney és un pes mig-fort, que, tant davant Wills com davant Dempsey, es presentaria amb un handicap d'uns vuit o deu quilos. En canvi Wills pesa gairebé el mateix que Dempsey.

Heus ací, doncs, com els ianquis per més que facin no poden, ara per ara, prescindir de Wills, sempre que procedint esportivament tractin de designar un challenger a Dempsey.

Critias

Els resultats de dimarts

Gironès bat Paul Gay

El gran interès que havia desvetllat l'anunci del match Young Ciclone-Paul Gai, celebrat dimarts passat al teatre Nou, va quedar frustrat completament, degut al desenllaç inesperat que va obtenir, en forma que creiem que serà necessari posar altra vegada els dos homes cara a cara si hom vol fer-se càrrec de part de quí està la superioritat.

No és nou el cas que el públic que acut a les vetllades de boxa rebi decepcions per l'estil, i això fa pensar en si és lícit que quan els combats s'acaben per un cop baix o qualsevol altra causa irregular el públic sigui l'únic que hi perdi. Si el boxador que és origen de la falta sofrís una minva equivalent en la bossa que cobra això representaria per al públic una garantia a la qual creiem que té dret.

L'oportuna intervenció dels jutges sempre que els boxadors adopten moviments exagerats o es lliuren a estratagemes perilloses i per tant difícilment controlables per als mateixos que les executen, evitaria sovint les irregularitats, però perquè els directors de combat puguin actuar amb energia és necessari que el públic i les Federacions dipositin en ells llur confiança, cosa que avui, dissortadament, no succeeix, sinó que el jutge de boxa no té avui qui el sostingui, veient-se molt freqüentment censurat pels mateixos que tenen el deure de defensar-lo.

Pel que veiérem del match Young Ciclone-Paul Gay, que s'acabà al setè round (degut a què els segons del francès llançaren molt encertadament l'esponja al ring quan aquest, ferit en les dues celles, a conseqüència d'altres tants cops de cap del seu antagonista es veié, cegat per la sang, en la impossibilitat de continuar una lluita desigual) deduírem que la potència del cop del boxador català ha augmentat en proporció ben apreciable, així com també la seva perícia en la defensiva, ja que les poques vegades que Gay es llençà a l'atac va saber paralitzar-lo de manera admirable, unes vegades esquivant, les altres blocant o variant amb molta vista la distància que el separava del seu contrari. Per contra, la seva acostumada rapidesa va convertir-se dinarts en precipitació, que va ésser la causa dels cops de cap que determinaren la fi de l'encontre. Amb paciència i més serenitat. Ciclone hauria obtingut, així ho creiem, una esclatant victòria.

Paul Gay es posà tot seguit a la defensiva: amb la vista i coneixement de la boxa que posseeix conegué de seguida que Ciclone no era un adversari fàcil i que calia boxar-lo amb gran precaució i, tant com fos possible, esverar-lo. Així ho va fer, però caldrà convenir que en els quatre rounds en els quals hom boxà normalment la puntuació li fou bastant desfavorable i que tota possibilitat de victòria per la seva part hauria d'haver anat acompanyada d'un canvi radical de tàctica.

En resum, a part els accidents que tant enlletgiren l'encontre, és evident que Ciclone estigué quelcom superior al seu adversari, sense que, per altra banda, això vulgui dir que calgui acceptar com a regular la victòria que li fou atorgada per abandonament del seu adversari.

Si la voluntat de vèncer fou dimarts passat en Young Ciclone quelcom de positiu que tothom pogué comprovar, fou en canvi en Pere Saez quelcom d'existent, o, millor dit, quelcom d'una feblesa tal que feia pensar en la seva inexistència. Després d'un parell o tres de rounds en els quals la puntuació li fou remarcablement favorable, Pere Saez s'apagà gairebé completament per tornar a donar senyals de vida en la penúltima represa, quedant evidenciat que Saez és tècnicament superior al seu antagonista. Hauria pogut vence'l si el defalliment que experimentà en els anteriors no l'hagués portat a una inactivitat desesperant.

El francès Garzia no resultaria tan fàcilment vencedor de Saez com resultà dimarts si una altra vegada tornés a fer-se el combat, però això no vol pas dir que amb ocasió del match celebrat no apreciéssim en ell excellents condicions de "fifg'ter" ni que el seu estil, no del tot depurat encara i bon xic pobre en recursos, no li permeti fer-se un nom dintre la boxa, ja que reuneix qualitats sobreres per aconseguir-ho.

Manuel Gonzàlez, com esperàvem, va resultar vencedor de Bruguer. El seu joc fou admirable sota tots conceptes. Dóna Manuel Gonzàlez la impressió que en ell hi ha pasta per a un gran boxador, hàbil i inteHigent. Les mostres d'aprovació que ha rebut en els darrers combats en els quals ha pres part són una prova que el públic el veuria amb gust davant d'estrangers de categoria.

AFICIONATS A LA **T. S. F.**
Si voleu gaudir sentint les audicions de Radio, adquiriu aparells
REFLET
BORI I ROCA - Diputació, 325 - BARCELONA

A MADRID

Paulino bat Jack Humbeeck

Dissabte passat, a Madrid, Paulí Uzcudun va aconseguir, damunt el campió de Bèlgica, Jack Humbeeck, una segona victòria. Anteriorment, a París, arbitrant Carpentier, va aconseguir batre'l per fora de combat, i ara, a Madrid, per punts, encara que els telegrames ens diuen que si no va obtenir una ràpida victòria va ésser degut a conseqüència d'una ferida que es produí ell mateix amb un cop de cap.

A la mateixa reunió Ruiz, campió peninsular del pes ploma, va batre per knock-out, en dos rounds, el suís Christian. Era un resultat previst.

NOVES DE TOT ARREU

El match Gironès-Vallespín ha estat ajornat.

— Harry Wills és esperat un dia d'aquests a l'Havre.

— Francis Charles, que d'ara endavant boxarà contra els mig-forts, ha reptat Carpentier i Paulino.

— Masgart ha desembarcat a l'Havre.

NATACIO

El Campionat català de water-polo

(3.ª categoria)

EL BARCELONA A, EN GUANYAR PER TRES GOLS A ZERO L'ATLETIC A, ES CLASSIFICA COM A PROBABLE CAMPIO

A la piscina del C. N. Barcelona, i sota les ordres d'En Ludwig, els equips es presenten així:

Barcelona. — Rovira, Solà, Granicher, J. Trigo, Pérez, Palou i Berdemàs.

Atlètic. — Sanfèlix, Lorca, Giménez, Ferrer, Gurrea, Pros i Pellicer.

Comença el partit amb un domini alternat, podent-se anotar, però, una arrencada de Giménez, que no sap rematar. Una bona combinació entre Pérez i Berdemàs; el primer remata a gol, que val el primer del Barcelona. La mitja part acaba amb una bona arrencada d'En Berdemàs.

A la segona part, Pérez, en dues jugades personals seves, marca el segon i el tercer gols, i amb aquest resultat acaba l'encontre.

El domini ha estat força repartit, però el Barcelona, que ha jugat més, se n'ha sabut aprofitar. equip, el millor de tots ha estat Pérez, el qual cada dia adquireix major valor, fent concebre esperances de veure'l un gran jugador. Ni Berdemàs ni Palou s'han excedit, però ha estat millor l'últim, potser. Trigo, en la defensa, que en general ha estat fluixa, no s'ha distingit massa dels altres.

De la davantera de l'Atlètic els millors són els ales. Tot l'equip, però, ha jugat amb un gran estusiasme i fe. Es la seva característica més apreciable.

L'arbitratge de Ludwing no cal dir que fou excellent.

L'ATLETIC B SUCUMBEIX PER SIS A ZERO DAVANT DEL BARCELONA B

Fou un partit en el qual el domini del Barcelona fou complet durant tot ell, però que al principi, per un excés de ganes de marcar, perdé un sens fi d'ocasions. Amb tot, Pinillo és el que inicia el marcador amb un gol ben portat, i que és l'únic que es marca en aquesta primera part. El segon és un penalty de Castells a Vives. El tercer i el quart són producte d'una arrencada personal de Pinillo. El cinquè i el sisè els fa Segalà, l'últim, jugant l'Atlètic amb cinc homes.

No veiérem cap notabilitat en els dos equips. Adhuc ens atreviríem a dir que tots ho feren menys que regular. Segalà, sobretot, ficat sempre a l'offside.

L'arbitratge de Brun fou encertat.

Els equips es presentaren així:

Societat General d'Automòbils
FIAT
Agència exclusiva
Carrer de Mallorca, 277
BARCELONA

Barcelona B. — Trigo III, E. Bretos, Garcia, Ferrés, J. Pinillo, Segalà, Vives.

Atlètic B. — Laguia, Labarias, Castells, Domingo, Feliu, Baell, Carreras.

EN UN PARTIT INTERESSANT, EL CLUB DE MAR GUANYA PER CINC A UN EL SABADELL

A la piscina de Sabadell, i sota les ordres de Basté, els equips s'arrengleren així:

Sabadell. — Girbau, Grego, Blanas, Genescà, Duran, Mateu i Vilanova.

Club de Mar. — Prats, Cabani, Sarsanedas, Seriñà, Gibernau, Cardiel, Sanfèlix.

Ha estat, cal confessar-ho, un partit ben mogut, i en el qual el domini ha estat alternadíssim, però que per la mancança absoluta d'un bon xutador en les files sabadellenques, no s'ha traduït en un resultat més igualat. Creiem, però, que sempre el Club de Mar ha de guanyar, perquè té jugadors més bregats en aquestes lluites.

En finir la primera part estaven dos a un, i en acabar l'encontre marcaven els cinc a un.

Dels dos equips ens han agradat extraordinàriament Gibernau, del Club de Mar, i Genescà i Mateu del Sabadell. Tots tres tenen "pasta" de jugadors. Realitzaren jugades esplèndidament portades. Llàstima que els dos darrers no acurin més el xut. Del primer n'esperem molt.

Els altres tots compliren, però creiem que algú d'ells pot donar més de si. Els dos porters, Girbau i Prats, es lluïren de debò. Tenen força qualitats.

L'arbitratge de Basté no fou difícil.

NOVES

EL PARTIT ESPANYA-PORTUGAL.—Quan semblava que la cosa estava ja totalment desfeta, ha vingut un arranjament, i hom anuncia, no sabem encara si per al 19 del corrent o per al 2 del vinent, la celebració d'aquest tan esperat partit de water-polo, a Lisboa.

EL FESTIVAL DE L'ARENYS SUSPES.—Per ordres superiors i completament estranyes a l'esport, s'han vist obligats els amics d'Arenys a suspendre el festival que per al passat dia 12 tenien preparat. Sembla que tindrà lloc un altre dia, que oportunament s'anunciarà.

EL MATARO PREPARA PER ALS DIES DE LA FESTA MAJOR UN FESTIVAL DE NATACIO.—El C. N. Mataró, seguint la tradició dels altres anys, prepara per al dia 25 del corrent, diada de la festa major, un festival de natació en el qual, ultra proves d'estils i lliures, hi haurà relleus, infantils i femení. El water-polo anirà a càrrec de l'Atlètic i el Mataró.

CICLISME

Diumenge que vé, a Badalona...

Quan després de registrades les nombroses manifestacions ciclistes per pista i carretera que en el que va d'any s'han donat a Catalunya, entre elles el Gran Premi de la U. V. E., el campionat de Barcelona organitzat per "Las Noticias" i la VII Volta a Catalunya, portada a terme per la U. E. de Sans hi havia que regatajava els drets a Catalunya per tenir la residència del Comitè Nacional de la U. V. E., allegant que era en terres del nord de la Península on es feien ja les principals i més importants organitzacions ciclistes, va en bona hora el nostre estimat collega "El Mundo Deportivo" emprenent l'organització d'una cursa internacional de 24 hores a l'americana, que a hores d'ara ofereix ja als nostres esportius l'ocasió de poder admirar un lot de concursants europeus, molts dels quals, visitants per primera volta de la nostra terra, que pel seu valor atlètic reconegut dintre el món de l'esport, i qualitats veritablement excepcionals, converteixen la celebració d'aquesta prova en un dels més grans esdeveniments ciclistes presenciats a la Península.

Comptem en la llista d'inscrits homes tals com els francesos Ali Nefatti, Loucien Louet, Baron i Marcot, els belgues Dewolf, Stockelynck, Van Eetvelde, Thysman i Mechant, l'americà Ernest Olvit, tots ells homes qualificats per curses de sis dies.

Particularment Nefatti, Dewolf i Stockelynch han participat en 4 curses de sis dies a Amèrica (2 a Nova York i 2 a Xicago) i en totes les d'Europa d'aquest any.

Loucien Louet va obtenir el segon lloc en els sis dies darrers de París i dóna idea de les qualitats meravelloses que han d'apreciar-se en aquest jove corredor, el fet d'haver estat ajuntat en la dita cursa amb el suís Oscar Egg, recordman del món de l'hora sense entrenadors i una de les més grans figures internacionals del ciclisme.

Baron Marcot és avui la parella francesa més perillosa per curses a l'americana, per l'admirable cohesió i fortalesa que demostren en totes les competicions que concorren. Cinquens en els sis dies de París, distingint-se marcadament en els moments més crítics de les lluites.

Ohrt, el "californià", anomenat el "globe trotter" per la seva afició a recórrer països. Es considera el corredor que ha visitat més gran nombre de velòdroms del món.

En fi, els altres tres belgues, Van Eetvelde, Thysman i Mechant, tots els procedents d'aquest terrible planter de corredors belgues sortits després de la guerra, que es vénen imposant per la seva violenta escomesa, duresa... i joventut.

Dels de casa la representació en aquesta mena d'homes forçosament ha d'ésser migrada. Acontentem-nos, no obstant, ja que hi són tots els millors: Bover, Llorens, Janer, Tresserres, Espanyol, Eans, Alegre i Regnier, que gairebé el podem considerar com dels nostres.

Tot això, en el termini brevíssim d'un mes, han encarrilat magníficament els nostres companys del "Mundo Deportivo" amb un veritable "tour de force" d'activitat, de clar coneixement i mestria del que són aquestes coses. Gràcies al seu esforç, els aficionats a l'esport ciclista i esportius en general podran gaudir dissabte i diumenge vinent, al Velòdrom de Badalona, de quelcom nou en emoció i interès, de quelcom magnífic, desconegut fins ara en matèria ciclista, car cap altra cursa semblant celebrada a Barcelona havia aconseguit reunir un nombre així important d'equips, tant en qualitat com en qualitat.

La prova ve, a més a més, a avalorar el prestigi i el crèdit esportiu de Catalunya, recordant de nou, amb l'oferiment d'aquesta magna prova internacional, que el lloc preferent que tothom concedeix a la nostra terra en matèria d'activitats i organitzacions esportives roman tan ferm i ben arrelat com sempre.

No cal dir, doncs, que adrecem la nostra felicitació al collega, desitjant-li els més falaguers èxits.

Aquest número ha estat sotmès a la Censura governativa.

VELÒDROM DE BADALONA

18 i 19 Juliol 1925

Gran cursa ciclista internacional de 24 hores a l'americana,

organitzada per "El Mundo Deportivo"

22 corredors inscrits!

6 francesos; 7 belgues i 1 americà

tots ells especialitzats en curses de 6 dies i els millors nacionals.

La Cursa més important celebrada a Espanya en pista!

Començarà dissabte, día 18 a les 10 nit.

LES 3 HORES DE REUS

Guanya fàcilment l'equip Espanyol-Bachero

L'afició al pedal, a Reus, és definitivament un fet. El secret ha estat que, tant per la construcció com per la direcció del nou velòdrom de Reus, s'han posat davant homes de veritables condicions, els quals, amb una energia i activitat admirables, han fet el miracle d'inclinar cap a les lluites pedalistes un gros contingent d'esportius de Reus. Per donar idea de l'entusiasme i voluntat que posen en llur tasca els directius de la Secció Esportiva de la Casa del Poble, direm que amb el curt espai de temps que va d'ençà de les revetlles de Sant Joan i Sant Pere, es van veure installades sobre les dues rectes de la pista dues espaioses graderies, les quals, ultra el major atractiu que donen al velòdrom, permeten que els espectadors puguin presenciar les curses amb tota comoditat.

Direm que per collocar aquestes graderies els mateixos directius i socis es convertiren en fusters, paletes, installadors, etc., sota les ordres d'En Vergés, l'home tot voluntat i esperit, que ultra altres qualitats, té la principal: que predica amb l'exemple.

I si afegim a tot això el fet que En Sans, el menut corredor, és de Reus, i que si brau i coratjós l'hem conegut sempre, ara, a Reus, es converteix poc menys que en imbatible, produint les brillantíssimes curses que ha fet fins ara una explosió d'entusiasme dels seus paisans, tindrem l'explicació fàcil i clara de l'afirmació que encapçala aquestes ratlles: L'afició al pedal, a Reus, és definitivament un fet!

* * *

Van guanyar la cursa de 3 hores, dissabte, l'equip Espanyol-Bachero, incontestablement la parella de millor conjunt.

Cada cop que es van proposar de prendre la volta ho van aconseguir, oposant-se'ls només una resistència quelcom seriosa Sans i Fargas individualment, i els germans Cebrià Farré. Sobretot el petit Sans defensava el terreny de "casa seva" amb un cor de lleó. Però ni Gil, company de Sans, ni Margaleff, company de Fargas, amb tot i fer una defensa ben enèrgica, estan avui a l'alçada de Bachero, el qual, individualment, es mostrà durant els atacs per les voltes, amb una igual duresa que Espanyol, que Sans, Fargas i Farré, per no dir més.

De totes maneres no vàrem veure dissabte passat el Bachero que nosaltres coneixem. Ell i Espanyol dominaven massa. Nosaltres volem veure un Bachero contrariat en els seus propòsits, que tingui davant un equip que no ucumbeixi fàcilment, i si pot ésser cobejós i que intenti "pegar-li" o bé que es resisteixi a deixar-se prendre una volta. Aleshores veurem un Bachero de forces triplicades o quintuplicades, que com més tenacitat trobi en l'enemic, sigui en la defensa o en l'atac, més tenacitat, més coratge, més ràbia posarà ell a respondre. Dissabte, a Reus, hauríem volgut veure a Espanyol-Bachero contra un Sans-Fargas.

Ens hauríem divertit de valent! El desnivell que significava l'ajuntament de Bachero amb Espanyol, el qual es mostrà igualment dissabte esplèndid de forma, restà quelcom de més emocionant a les 3 hores, amb tot i resultar la mateixa força interessant i haver satisfet per complet el nombrós p blic que emplenava el velòdrom.

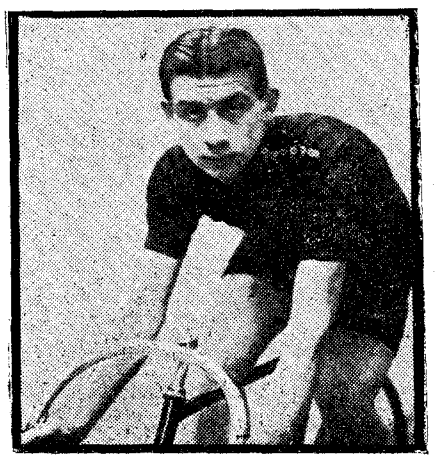
Farré cadet va fer un debut de pista excellent del tot. Després de Bachero, naturalment, fou dels d'inferior categoria el que va córrer més i millor. Si el seu germà hagués estat fort, com altres vegades l'hem vist, sens dubte haurien donat una gran batalla. De la part d'aquest, ni a favor seu el més gran nombre de punts, la qual cosa prova com brillà en els sprints Farré I i que aquelles prodigioses qualitats d'"sprinter" potent i rapidíssim les sap trobar fàcilment.

Orts ens agradà també moltíssim. El petit badaloní rutllà ferm.

1.—Espanyol-Bachero. 102 quilòmetres 80 m. 6 punts.
(La Française Diamant-Pouchois)
2.—Sans-Gil, a 2 voltes. 8 punts.
3.—Farré germans, a 3 voltes. 10 punts.
4.—Fargas-Margaleff, a tres voltes. 5 punts.
5.—Alegre-Orts, a 5 voltes. 0 punts.
6.—Escrich-Domingo, a voltes. 3 punts.
7.—Armengol-Borràs, a 8 voltes. 1 punt.
8.—Carpi-Armón, a 8 voltes. 0 punts.

Llopis-Calvet van abandonar per avaries.

Primer sprint.—Calvet-Gil-Farré II.
Segon.—Farré I-Fargas-Sans.
Tercer.—Escrich-Espanyol-Borràs.
Quart.—Farré I-Espanyol-Fargas.
Cinquè.—Farré I-Sans-Fargas.
Sisè.—Sans-Espanyol-Margaleff.

LUCIA LOUET, frances.
Segon en els darrers 6 dies de París, formant equip amb Egg
Correrà amb el català Jaume Janer a les 24 hores de Badalona

CUENTA-KILOMETROS
CUENTA-REVOLUCIONES
RELOJES
ELEVADORES DE GASOLINA
O.S.
CONCESIONARIOS EXCLUSIVOS PARA ESPAÑA
E. y J. PUJOL XICOY
Claris, 103 - Teléf. G. 371 - BARCELONA

ALI-NEFATI, STOCKELYNCK i DEVOLF
que correran a les 24 hores de Badalona

Al Velòdrom de Badalona

El Badalona Sport Club celebrà diumenge passat les següents curses al seu velòdrom.

1.—Valls-Piqué, 75 quilòm. (Alegre-Pouchois).
2.—Manic-S. Arimont, a 1 volta.
3.—València-Garbacció, a 2 voltes.
4.—Canibell-Perejoan, a 9 voltes.
5.—Sinyol-Martínez, a 25 voltes.

Farbé-Domènech.—El primer atrapa el segon a la volta vint-i-dues.

1.—Josep Olivella del Prat, 44 quilòmetres en 1 hora 18 minuts (Frances-Hutchman); 2. Joan Rovira; 3. Eugeni Sancho; 4. Manuel Vidal; 5. Joaquim Gasa; 6. Vicents Martí; 7. Pere Osaura; 8. Antoni Parera; 9. Josep Hugué; 10. Rafel Lain; 11. Joan Sànchez; 12. Cecil Gofii.

La Copa Domenech (neòfits)

La cursa constituí un èxit formidable per a la Unió Ciclista Bordeta. Vuitanta corredors van prendre la sortida, classificant-se'n 60. El temps del vencedor, una hora divuit minuts en 44 quilòmetres, és força brillant.

Es disputaren set primes que donaren el resultat següent:

Primera primera.—Hospitalet.—Juli Borràs.
Segona.—Sant Boi.—Rovira.
Tercera.—Viladecans.—Lain.
Quarta.—Gavà.—Sancho.
Cinquena.—Viratge.—Olivella.
Sisena.—Viladecans.—Olivella.
Setena.—Hospitalet.—Olivella.
Primer.—Penya Ciclista del Prat: 25 punts.
Segon.—Unió Esportiva de Sans: 28 punts.
Tercer.—U. C. Bordeta: 33 punts.
Primer soci: Joaquim Gasa.

El vencedor, Olivella, va aconseguir, junt amb Rovira i Hugué, escapar després de Gavà, a l'anada. Després del viratge, Olivella i Rovira, als quals aconseguí Sancho, germà del popular mig centre, després d'un magnífic esforç, continuant amb els dos líders fins a Hospitalet. Tant el guanyador, Olivella, del Prat, com el segon, Rovira, de Les Corts, són dos xicots ja fets i van demostrar posseir bones qualitats de routiers de fons. Sancho revelà un estil bonic.

TENNIS

El "challenge" del Centre de Dependents

Ja hem assabentat els nostres llegidors de l'acabament del Concurs que anualment organitzen els valuosos elements tennistes del Centre Autonomista de Dependents, per tal d'adjudicar la possessió del trofeu nomenat "Challenge Garriga-Nogués".

Enguany hi han concorregut diversos jugadors de primera categoria, que a l'empar del reglament de la prova han lluitat amb tota fermesa per sortir-ne guanyadors.

Els partits han resultat força interessants, en particular en disputar-se les darreres voltes del "Challenge", ensems que els Campionat de dependents de Catalunya.

En el grup d'homes veiem que Juanico bat a Morales, després de continuat domini, per 6-2, 7-5, guanyant el "Challenge" en un partit contra la gentil damisella Na Rosa Torras, per 7-5, 7-5, resultat que diu molt a favor d'aquesta.

També sobresurt Tarruella en vèncer a Saprissa, per 1-6, 6-4, 6-3.

Quant a l'organització d'enguany, no cal pas dir que ha estat duta a terme amb tota cura i amb tot encert, com ja és de llei en aquella casa.

Els resultats tècnics dels darrers partits han estat els següents:

Challenge Garriga-Nogués:
A. Juanico vença Na Rosa Torras, per 7-5, 7-5.
Individual homes Campionat:
Juanico vença a Tarruella per 5-7, 6-3, 6-2.
Individual senyoretes Campionat:
Srta. Rosa Torras guanya a M. Conti, per 6-1, 6-4.
Doble homes Campionat:
Saprissa-Juanico guanyen a Torales Tarruella.
Individual homes avantatges A:
J. Fàbregues vença a E. Fábregues, per 3-6, 7-5, 6-3.
Individual homes avantatges B:
Llibre vença a Tous, per 6-2, 6-4.
Individual senyoretes avantatges:
Srta. C. Ribalta a Srta. Guasch, per 6-0, 6-4.
Doble homes avantatges:
Saprissa-Juanico a Fàbregues-Fàbregues, 6-1, 6-3.
Mixtes avantatges:
Sra. Morales-Morales a Srta. Castanyé-Boter.

Felicitem els directius del Club de tennis del nostre "Centre" per l'èxit assolit enguany.

LIQUIDACIÓ DE LES MOTOCICLETES INDIAN
4 i 7 HP. "STANDARD" (models 1920) i 7 HP. "CHIEF" (models 1923-24
Oferim aquestes motocicletes als seguents preus, nets:

Motos 4 HP. sense equip elèctric	a 1.600 Ptes.
Motos 4 HP. amb equip elèctric	a 1.900 „
Sidecar complet (carrosseria "Princess")	a 700 „
Motos 7 HP. "Standard" sense equip elèctric	a 2.000 „
Motos 7 HP. "Standard" amb equip elèctric	a 2.300 „
Sidecar complet (carrosseria "Princess")	a 700 „
Motos "Chief" de 61, amb equip elèctric	a 2.500 „
Sidecar complet "Princess"	a 800 „

AUTOMOVIL SALON - Trafalgar, 52

MOTORISME

A LA RECERCA DEL GRAN EIX

Els raids transafricans

Història antiga

Fa divuit anys s'esdevenia en el món de l'automòbil alguna cosa de prematur encara, però senyal del que podria i hauria de succeir després. Aquest fet, que transcendí del món professional a la curiositat de tothom, fou el raid Pequín-París, organitzat pel quotidià parisenc "Le Matin".

Malgrat les proposicions gigantesques del raid, que començava havent de travessar Xina i Sibèria, dos països gairebé del tot mancats de tot allò que pot afavorir la locomoció automòbil; malgrat l'estat de la construcció automòbil d'aleshores, "Le Matin" rebé vint-i-cinc inscripcions, per bé que el dia de començar el raid, dia 10 de juny de 1907, només cinc vehicles sortissin de Pequín per emprendre'l: un tricicle Contal 6 CV., dos Dion-Bouton 10 CV., un Spyker 15 CV., i un Itala 40 CV.

Els tècnics i els simplement aficionats s'entretenien a discutir la viabilitat del projecte i els avantatges i desavantatges respectius dels cotxes grans i petits, amb tot de consideracions sobre l'esdevenidor de l'automòbil, fins llavors objecte d'esport gairebé exclusivament.

El dia 10 d'agost entrava a París el cotxe Itala, del príncep Escipió Borghese, amb el repòrter Lluís Barzini com a passatger, després d'un recorregut de 16,000 quilòmetres, 12,000 dels quals per carreteres (?) en mal estat.

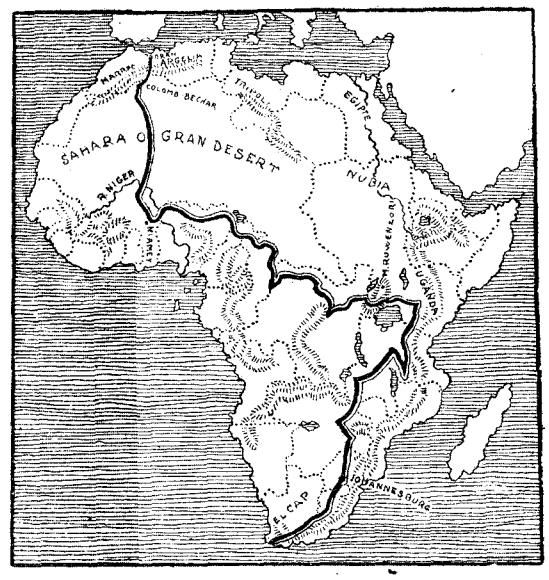
El cotxe recorregué ben bé uns 200 quilòmetres per altres mitjans que els propis.

Amb aquella facilitat a fer de profeta i aquella fe en les conquistes de la ciència pròpia dels lectors de magazines més o menys científics, hom ja veia resolt el problema del transport en països mancats de mitjans ràpids de comunicació. Era anar massa lluny; la cosa no estava prou madura i la prova n'és que un cop refredat l'entusiasme, la travessia Pequín-París ha restat com una bella performance esportiva, curiosa com una novella d'aventures—sobretot a través de la fulletonesca relació de Barzini—, però sense continuació pràctica.

L'organització del raid donava a aquest, cal dir-ho, una faisó purament esportiva, de competència; res d'una missió d'estudi de les possibilitats de la comunicació automòbil per a llargues distàncies.

A la conquesta de les rutes africanes

Després de la guerra, augmentat el domini colonial de França amb vastos territoris al continent negre, se li féu de gran interès l'establiment

d'un lligam entre ells. Així hem vist aquests darrers anys com més multiplicaven les missions automòbils a través de l'Àfrica, a la recerca del gran eix, la gran via de comunicació que recorri tot el continent africà de nord a sud.

Aquests raids automòbils són la preparació per al futur establiment d'un ferrocarril, alguns projectes del qual han estat fets públics. Però això és d'una realització llunyana i que tal no fer sense una exploració metòdica, a la qual tendeixen els ja nombrosos raids transafricans. Per bé que la finalitat d'aquests sigui d'ordre pràctic, les temptatives fins ara fetes i les que es facin tenen un gran interès esportiu.

Fins ara les diferents travessies transafricanes han estat l'obra de dues cases constructores, totes dues prou conegudes, Citroen i Renault, inspirades, quant a la construcció dels cotxes, en principis diferents, car la primera ha adoptat en lloc de rodes, les erugues Keegresse, i la segona creà el cotxe de sis rodes.

Abans de parlar dels diferents raids Citroen i Renault, diguem de passada alguna cosa d'un projecte la realització del qual ha estat ajornada. Aquest és la travessia que prepara la casa Peugeot, molt interessant sota diversos aspectes.

Tant els Renault com els Citroen havien de comptar amb ravituallaments de combustible al llarg d'un prolongat itinerari a través del desert i d'un país més mancat encara que la Sibèria de 1907 de facilitats per al turisme automòbil. En canvi, els motors Tartrais, amb què seran equipats els cotxes de la missió Peugeot, cremen olis lleugers, o sigui d'origen vegetal. La intenció del projectat raid Peugeot és, doncs, de viure sobre el terreny, en nòmades diríem, emprant els olis de coco, d'aràquida, de llavors diferents, que adquirirà a les tribus pel territori de les quals travessi o bé fabricaran els mateixos expedicionaris allí on trobin vegetals adequats. Per això, mentre que les expedicions Citroen i Renault començaren llurs temptatives amb la travessia del Sahara, l'expedició Peugeot descarta el desert del seu itinerari i té el seu punt de partida a Dakar, des d'on farà ruta vers el Cap de Bona Esperança per remuntar en direcció Nord fins al Caire i d'allí, per l'Asia Menor i Turquia, fins a Constantinoble.

Però d'aquest raid ja en parlarem quan sigui hora, si som vius.

El Transsaharià, servei regular

El començament del trajecte era el que preocupava més els expedicionaris: la travessia transsahariana, però les missions Citroen, dirigides per Jordi-Maria Haardt i Lluís Andouin-Dubreuil, i les missions Renault, dirigides per Gaston Gradis, s'empassaren l'obstacle.

Tan convincent fou la travessia, que el senyor

Com sempre...

Burdeus, 29 de Juny de 1925

CURSES ORGANITZADES PEL A. C. S. O.

Cotxes de sèrie 1.500 c. c.

1.er JOUAN sobre **BUGATTI**
Cotxes de carreres 1.500 c. c.

1.er NIL sobre **BUGATTI**
Gran Premi de la "Ville de Bordeaux"

1.er JOUAN sobre **BUGATTI**
Cotxes de carreres 2.000 c. c.

1.er NIL sobre **BUGATTI**
que aconseguí la màxima velocitat en el kilòmetre llançat

160,016 km. per hora

CHALLENGE VALADIE
1.er NIL sobre BUGATTI
que feu una velocitat de

104 KILOMETRES per hora en el kilòmetre amb sortida parada

Aquest resultats, aconseguits per amateurs conduint llurs propis cotxes, demostren positivament que els **"Pur-sang" BUGATTI** són els cotxes més ràpids que es lliuren al client

Representant per a Espanya: "AUTOMOVIL SALON"

Trafalgar, 52 :-: Plaça de Catalunya, 18 :-: Diagonal, 249 :-: BARCELONA

Citroen començà l'organització d'un servei regular d'autos-erugues que permetia anar de París a Tombuctú en una vintena de dies. Els diaris anunciaren l'itinerari i l'horari. A Algèria hi havia una col·lecció d'erugues destinades al servei. Al mig del desert sorgiren "bordjs" i "palaces" per estatjar els viatgers. El "Tout-París", tocat d'esnobisme i havent llegit Pierre Benoit, projectava passar les vacances a Tombuctú, i àdhuc pensava potser que els atacs dels tuaregs, hàbilment combinats per una mena d'Atracció de Forasters del Sahara, posarien al viatge aquella mica d'emoció a l'abast de tothom que abans els turistes cercaven a la Calàbria o a Sicília, on els presentaven honrats camperols que feien de bandoler davant els forasters. L'ametralladora que duia cada cotxe i el mosquetó de cavalleria a l'abast de la mà dels mecànics eren un tast de les emocions del desert. veien un mitjà de fer-se ingressos periòdics, l'avís del Govern francès, que declarà no poder garantir la seguretat del servei, decidiren el senyor Citroen a susprendre els treballs. Uns quants telegrames, i les erugues i els camells transportaren altra vegada tot el material escampat al llarg de l'itinerari. Tot plegat, 15 milions de francs esmerçats en va.

De tota manera, el desert havia estat vençut per les missions Citroen i les missions Gradis, que l'han travessat mantes vegades, d'Algèria a Tombuctú les primeres, d'Algèria a Dahomey les segones.

Vers el Sud d'Africa

Completament resolta la travessia del desert, calia un "plus ultra": igualment que s'havia travessat els sorrals saharians, creuar les planes fangoses i inundades, els boscos atapeïts i les muntanyes hostils.

Els mateixos Haardt i Audouin-Dubreuil que al cap de la missió Citroen havien franquejat el Sahara, volien intentar creuar el centre africà.

Vuit autos-erugues Citroen sortiren de Colomb-

Magnetos Bosch Bugies

Bechar, al sud del Marroc francès, el dia 28 d'octubre de 1924, travessaren altra vegada el desert, gairebé familiar per a ells i a través del territori del Níger, l'Africa equatorial i el Congo belga arribaren als grans llacs, que es troben al límit oest de l'Africa oriental anglesa, on l'expedició es dividí en quatre grups, tres dels quals han arribat a Tananarive a darrers de juny passat. Naturalment que des de l'Africa oriental portuguesa a la illa de Madagascar, de la qual és capital Tananarive, els autso foren embarcats, com ho seran els del quart grup que segueixen ruta al sud fins al Cap, terme de l'itinerari continental, per embarcar a Tamatave (Madagascar) amb rumb a França.

La gesta del capità Delingette

Totes les anteriors performances, però, han estat superades pel capità Delingette, la seva senyora i un mecànic, que han traçat l'espina dorsal de l'Africa amb una empenta formidable.

Sortiren de Colomb-Bechar el dia 15 de novembre darrer, arredossats amb la segona missió Gladis, que anava d'Algèria a Dahomey. L'auto era, com els de la missió Gladis, un 10 CV. Renault de sis rodes. Delingette no volgué aventurar-se a travessar el Sahara amb un cotxe tot sol. El dia 27 del mateix mes la caravana dels Renault arribava a Niamey, territori del Níger. Allí Delingette, que anava pel seu compte, se separà de l'expedició per intentar en un cotxe isolat, amb la seva dona i el mecànic Donnaure, la travessia completa de l'Africa de dalt a baix.

La cosa semblà gairebé impossible o almenys tocada de follia. No gens menys. Delingnette ha reeixit. Amb el seu cotxe ha travessat les regions del Níger i el Txad, en aquella època completament inundades; ha assolit de passar la cadena rocosa del Ruwenzori, explorada anys ha pel duc dels Abruzzos i tinguda per infranquejable; ha creuat tot l'Uganda i la regió dels grans llacs africans, seguint per etapes ràpides el seu camí vers el sud a través de l'Africa equatorial, el Congo, l'Africa oriental britànica i l'Africa austral anglesa, per arribar el dia 4 de juliol d'enguany al Cap, després d'haver estat felicitat en passar per Johannesburg pel príncep de Galles.

Els tres viatgers han cobert 23.000 quilòmetres, més de la meitat de la volta al món, la major part d'ells limitats a la pròpia iniciativa i a les pròpies forces, dalt un 10 CV. Renault, contra una naturalesa hostil i una població sovint hostil també.

Amb l'acompliment feliç d'aquest raid, el capità Delingette ha demostrat que l'automòbil pot anar per tot arreu amb els seus propis mitjans. Ell ha estat el primer que ha traçat el gran eix que el dia de demà serà una via de comunicació fàcil i normal, el vast projecte Oran-El Cap, que un dia o altre s'haurà de portar a terme.

No cal encarir les qualitats que Delingette i els seus acompanyants han demostrat acabant el llarg recorregut, ni l'alta valor esportiva d'un viatge així, el qual provoca, sobretot en els naturals d'un país on aquestes coses només es coneixen per referència, una admiració i una enveja sense atenuacions.

J. Cabot.

Un altre gran triomf dels Automòbils

DIATTO

L'AS DELS CIMS

En la carrera en costa de Moncenisio (Torí) el marquès **DE STERLICH** pilotant un cotxe d'aquesta gran marca italiana millora el record que la mateixa ostentava i es classifica

PRIMER ABSOLUT

en lluita amb més de vint cotxes de diferents marques.

COTXES DE TURISME 2 LITRES:

1.er Aymini sobre

DIATTO

2.on Giudici sobre

DIATTO

COTXES DE TURISME 3 LITRES:

1.er Bausano sobre

DIATTO

Agents generals per a Espanya:

Oliveras i Casacuberta

Aragó, 186 (Garatge) - Tel. 5476 A.

Pròxima inauguració del local destinat a Exposició-venda

L'arrendament de l'Autòdrom de Terramar

Un rumor altament satisfactori tindrà aviat plena confirmació: l'Autòdrom de Terramar servirà d'alguna cosa. Era llàstima que l'esforç i el capital que representa la pista de Terramar restés balder per unes o altres circumstàncies. No fa gaire, tres motoristes s'emprengueren de revifarlo; la seva iniciativa fou ben rebuda i hom en desitjà la continuació. Però havent hagut de sortir cap a Anglaterra dos dels organitzadors, la sèrie de proves que tenien el propòsit de realitzar se suspengueren.

Després es parlà de gestions de les nostres entitats motoristes amb vistes a un arranjament amb els fins ara elements directors de l'Autòdrom. Avui podem dir que aquestes gestions han reeixit. Probablement, quan aquest número arribi a mans del lectors, els representants de l'Autòdrom, d'una banda i de l'altra els de l'Automòbil Club de Catalunya i de Penya Rhin hauran ja signat el contracte d'arrendament.

Totes dues entitats seran les úniques que podran organitzar proves damunt la pista de Terramar; tota altra entitat que ho pretengui necessitarà l'autorització d'aquelles dues i haurà de sotmetre's a llur control.

L'activitat de l'Autòdrom començarà amb proves de poca volada, d'interès local; més endavant augmentarà la importància de les proves fins arribar a les grans proves. Si aquestes responguessin a les esperances, àdhuc seria afegit a la pista un circuit turístic suplementari, a la faisó del que s'ha fet a Montlhéry.

Es probable que ja el mes vinent comencin les curses a l'Autòdrom amb una prova de motos 500 c. c.

Magnetos Bosch Bugies

AVIACIO

El raid De Pinedo

Finida amb l'èxit més gran la primera part del meravellós raid del pilot italià De Pinedo i el seu mecànic Campanelli, tripulant un hidroavió Savoia 16 ter, motor Larraine de 450 HP., creiem que serà el millor i més eloqüent elogi transcriure la relació del seu viatge, model de regularitat, detallant les etapes i distàncies recorregudes, des del llac Major a l'Ata Itàia, d'on sortí, fins a Melbourne, a l'Austràlia, terme del primer terç del seu viatge total, d'Itàlia a Austràlia, al Japó i tornada a Itàlia.

Abril	21.—Sesto Calende-Pisa-Brindis ...	1.050	km.
"	23.—Brindis-Leros	1.000	"
"	24.—Leros-Alexandretta	900	"
"	25.—Alessandreta-Bagdad	900	"
"	26.—Bagdad-Bushire	850	"
"	27.—Bushire-Bender Abbas	720	"
"	29.—Bender Abbas-Chaarbar	550	"
Maig	4.—Chaarbar-Karachi	650	"
"	10.—Karachi-Bombai	1.050	"
"	11.—Bombai-Kokanada	1.100	"
"	12.—Kokanada-Calcuta	1.050	"
"	13.—Calcuta-Akyab	500	"
"	14.—Akyab-Rangoon	600	"
"	18.—Rangoon-Tavoy	400	"
"	19.—Tavoy-Mergui	200	"
"	21.—Mergui-Puket	500	"
"	22.—Puket-Penang	350	"
"	23.—Penang-Singapur	650	"
"	25.—Singpaur-Batavia	950	"
"	27.—Batavia-Sceravia	750	"
"	28.—Sceravia-Bima	700	"
"	29.—Bima-Kupang	700	"
"	31.—Kupang-Broome	990	"

Juny	1.—Broome-Port Hedland	475	"
"	2.—Port Hendland-Carnarvon ...	800	"
"	3.—Carnarvon-Perth	850	"
"	4.—Perth-Port Albany	600	"
"	6.—Port Albany-Israelite Bey ...	630	"
"	7.—Israelite Bay-Eyre	900	"
"	8.—Fyre-Adelaida	750	"
"	9.—Adelaida-Melburne	900	"
		22.960	"

L'esquadreta Ferrarin

Són ja molts els que hauran llegit el viatge triomfal de l'esquadreta italiana comanada per En Ferrarin, per França, Bèlgica i Anglaterra; aquesta esquadreta és composta de quatre avions italians del tipus B. R., amb motors Fiat de 700 HP., i el seu viatge ha estat una bella prova de la puixança i perfecció de l'aviació italiana.

Els tripulants eren els següents: Primer aparell, pilot En Ferrarin, l'heroi del Roma-Toquio, de la trvessia dels Andes, i de tantes altres proeses, portava de passatger el mecànic Gamelli; el segon, tripulat per l'altre as, En Brack Papa, ex-recordam de velocitat mundial, de passatger el tinent Bertolini; el tercer, de pilot el comandant Cassinelli i de passatgers els mecànics Abinso i Boccardi, i el qual i darrer pel tinent Gamma i dos passatgers més, els mecànics Torero i Malgarini.

L'esquadreta va sortir de Torí el dia 30 de maig, a les quatre de la tarda, i aterrà abans de les dues hores a Lió, després cap a Clermont Ferrant i d'allí cap a París i Brusselles, dies més tard cap a Lieja i altra volta a Brusselles; l'endemà cap a Londres, i als dos dies tornada a París. La tornada al lloc de sortida, Torí, la faran aquesta setmana, amb una escala a Dijon.

Per ara, l'esquadreta porta recorreguts més de 3.000 quilòmetres sense cap mena d'incident i amb la major regularitat, el seu pas ha estat admirat per tot arreu i les atencions i obsequis prodigats als seus tripulants han estat generals i calorosos. Un bon raid de veritable propaganda aèria i de fraternitat entre les aeronàutiques aliades.

C.

DE FUTBOL

Els partits amistosos

El Gràcia vencedor del Martinenc per 4 a 1

Gràcia i Martinenc lliuraren diumenge passat aquest partit davant d'un públic poc nombrós.

El Gràcia, tot i jugant amb el sol contrari, s'imposà obertament al Martinenc, el qual, davant l'empenta gracienca representà un paper ben trist.

A més a més, hem de culpar-los de la desfeta; els contínus canvis a las línies acabà de desfer-los el conjunt. Sols una excepció es pot fer, i aquesta correspon a Rodríguez, el qual primerament a l'ala esquerra i després a l'interior, formí un acurat treball. Els moments de precisió martinenca és deuen a ell, com així el gol que marcà a les darreries de la segona part, resultat d'un bon xut que, en rebotre al travesser, s'endinsà al marc defensat per Palau.

El Gràcia, que tal com hem dit imposà el seu joc, mercès a la nulla tasca de la línia mitja martinenca va poder treballar ben al seu plaer.

No obstant, i sobre tot a la segona part, deixaren arribar massa sovint el perill a la seva zona, no tenint conseqüències degut als continus desencerts de la davantera del Sant Martí, car altrament el resultat hauria estat un altre.

Els gols foren marcats per Sastre, als quinze minuts de joc, i per Mejias cap a les acaballes de la primera part. Aquest jugador, la tasca del qual va sobresortir, marcà el tercer gol, i Sastre marcà el quart, aprofitant un batibull a la porta de Leal.

Per cert que la tasca d'aquest jugador fou d'allò més desencertada.

Sobresortiren, pel Martinenc, Rodríguez i Vilar, que fins i tot jugà de davanter centre.

Lala dreta del Gràcia, excellent, sobretot Gallart; dels altres, Palau i Cortès.

A la segona part Saura no sortí, substituintlo Cortès, i a aquest Sentelles.

Els equips eren:

Gràcia. — Palau, Suara, Agustí, Calatayud, Sales, Cortès, Gallart, Mejias, Sastre, Sànchez i Orriols.

Alfa Romeo

També triomfa amb cotxes comercials en les carreres on pren part

JULIOL 1925

Carrera en costa de GURNIGEL (9 kms.)

1er ABSOLUT Alfa-Romeo
d'Staub (super-esport)

6 m. 11 s. prom. 90 kms. p. h.
3 m. 14 s. de diferència sobre el 2.on (classif. general).

Carrera de SCHOENBUSCH (Alemanya)

1er ABSOLUT Alfa-Romeo
de Cleer (super-esport)

Record de la volta més ràpida 133 km. p. h.

NOTA: **ALFA ROMEO** no construeix més cotxes de carreres que els que prenen part en els Grans Premis d'Europa, França i Itàlia.

Societat Anónima Espanyola Ing. Nicola Romeo & C.ia

Director: R. Andrés G. i Fabiá

Lluria, 73 - BARCELONA - Tel. 2284 G.

Martinenc. — Leal, Janer, Rodríguez, Bateat, Samsó, Creixells, Villar, Lakatos, Mariné, Calvo, Urrútia.

Arbitrà Aramburu.

ARENYS DE MAR

L'Iluro i el Badalona empaten a dos

Esperàvem un partit més mogut després del succeït entre els Clubs el diumenge abans. Temíem que els ànims conservessin encara l'excitació, però, afortunadament, no fou així i cal dir que els jugadors foren els primers interessats a demostrar el contrari. I és que començà el partit d'una manrea tan ensopida, que ens feren creure en una tarda de veritable festa major.

Un piloteig monòton fou sostingut durant una llarga estona, amb constant domini, no obstant, de l'Iluro. Ni el primer gol marcat per Bagó, aconseguí reviscolar els contendents.

Fins al final del primer temps no es notà en el Badalona qui verament treballava. Va ésser En Llinàs qui veié recompensat el seu esforç amb un gol magnífic. Exceptuant els defenses que sostingueren constantment el pes de la feina, la resta de l'equip revelà una manca de sang i un desmarcament que el posà molt per sota de l'actuació dels seus contraris.

Durant bona part del primer temps els mataronins jugaren amb deu equipiers per haver-se hagut de retirar En Soler.

La segona part del partit presentà un aspecte bastant distint. Ja es veieren més en perill les dues portes, malgrat que els badaonins continuessin desmarcats i amb un joc a voltes lamentable.

En Bru es veié atacat de fort. Efectuà una parada magnífica d'un xut formidable d'En Vinyas, però pocs moments després es deixà traspassar la porta d'una faisó bon xic desgraciada.

L'actuació d'En Florensa fou millor. Es revelà un guardador de la porta de primer rengle. A la seva alçada, però, estigué En Llinàs, l'únic davanter que treballà del Badalona. Per això obtingué el segon gol a favor dels seus, aprofitant una ocasió oportuna a què donà lloc una barreja davant de la porta mataronina.

Al final es manifestà en ambdós bàndols el desig d'obtenir el desempat.

Arbitrà En Villena, que hauria estat del tot just si en algunes ocasions no s'hagués escoltat el públic.

S'arrengleraren de la següent manera:

Iluro: Florensa, Mauri, Comas, Ventanachs, Palahí, Lleonart, Bagó, Solé, Vinyas, Canet i Davis.

Badalona: Bru, Massanet, Tejedor II, Bosch I, Bosch II, Gamis, Llinàs, Gisleno, Tejedor I, Garriga i Tejedor III.

La copa que es disputaven fou adjudicada a l'Iluro per haver tirat quatre corners contra dos dels badalonins.

A VICH

Els partits de festa major

GRACIA, 3—VICH (reforçat), 1

Fou aquest partit interessant, encara que no tant com el del dia anterior. El gol dels locals el marcà Sagi Barba, de penalty.

ESPANYOL, 1—VICH (reforçat), 1

L'equip local s'ha presentat constituït així:

Ferruguera; Montesinos, Torrents; Mitjavila, Carulla, Roig; Geriot, Arnau, Martí, Alcàntara i Sagi Barba.

L'Espanyol, complet, ha dominat bona part de l'encontre, puix que Zamora no ha tingut gens de feina. Els millors han estat, pel Vich, Montesinos, Torrents, Arnau i Sagi Barba. Alcàntara només ha estat vist quan ha marcat el gol, en rematar de cap un còrner, essent ovacionat. La defensa de l'Espanyol, Saprissa-Canals, ha tingut a ratlla la davantera del... Barcelona. Zabala ha tingut una bona tarda.

MARIA-AUSA, 4—GRANOLLERS, 2

L'Ausà, tot i jugar mancat de cinc elements del seu primer equip, i substituir-los pels del reserva i algun de l'infantil, obtingué aquesta bella victòria sobre aquest equip de promoció.

AVENÇ DE L'ESPORT, 0—U. E. DE SANS, 1

Partit interessantíssim, presenciat per molt de públic. Sens dubte ha estat el millor que s'ha jugat durant aquestes festes. L'Avenç, davant del Sans, s'ha crescut, i al nostre entendre mereixia, almenys, l'empat. De la U. E. els millors Feliu, Gularons, Soligó i Perelló, i de l'Avenç la defensa, mig centre i extrem dret.

Els equips s'han presentat amb els seus millors elements.

A L'HORA DE TANCAR L'EDICIO NO HEM REBUT CAP DE LES HABITUALS CORRESPONDENCIES DE LES DIFERENTS LOCALITATS DE CATALUNYA ON SE CELEBRAREN ACTES ESPORTIUS. IGNOREM LES CAUSES D'AQUESTA COINCIDENCIA EN EL RETARD

SABEM QUE A LLEYDA HI HAGUE UN IMPORTANT PARTIT ENTRE EL JOVENTUT, D'ALLI, I EL CENTRE D'ESPORTS DE MANRESA, GUANYANT AQUESTS DARRERS PER QUATRE A DOS

Tallers Gràfics, Núñez i C.ª, S. en C.-Sant Ramón, 6.-Barcelona